

4.ª classis.
p. 3. ar. 1. repug.
p. 3. ar. 1. in
f. 1. d. 1. m. 1. m. 1. m. 1. m.

(25)

Circa .7. et .8. ar.^{los} vide coyeta - cassarinu. Dominici a solo, qui
hanc man late tractant, et alios scholasticos, pauca fuerunt dicta
preter illa que isti docent .1.

difficultas est an illi gradus consanguinitatis et affinitatis descripti
Leui. 18. obligent, utrum precepta legis Moraiæ, uel nãg, et an sint
oēs legis nãg. /

per p.^m gradum interparentes et filios, duo tm̄ nũciantur prohibiti
in euang. s. ducere uxore fr̄is uicem fr̄is, usq. de serode represso a pare
et uxoris p̄is. 1. cor. 5.

figumetat p.^o ex verbis calisti dicentis. Legem p̄hibitor hoc gradus
p. q. si tm̄ lege sumaria. q. oēs equate obligarent. 1. ad p.^m disti.
que de lege dñi. / ad 2.^m dicit eo magis obligare quo magis accedunt
ad p̄imum legis nãg, et hoc est intentio legis tatoris. sium ē p̄
cepta decalogi aliqua magis obligat q. alia ratione. 1.

p. dicit s. ecc. q. equate in oib. ^{dispensare} negat rōne eadem rōne iam
dicta. /

quidam dixit hos gradus ēē de pure diuino nō scripto sed tradito
ap̄tis. et de his et alijs similiq. reb. loquebat Paulus q. dice,
bat multa sc̄o vobis dicere Ep̄

hoc certum est hos gradus nō obligare utrum in lege Mosi, q. lex
iam cessauit

de 2.º gradu consangu. ē dubius. vide doctores allegatos. suff.
q. iuris diuini est dubius an eccl̄a possit dispensare? Aliqui dis
tingunt q. dispens. est duplex, iuris relaxatio, uel iuris pluralitas
uox licita q. dispensatio, aliq. 2.^a est iuris declaratio seu inter
dictio. et hoc 2.º m. dicit eccl̄a possit hoc facere in casu nec. si ius
dispensat in voto solemn. cū monacho seredi aliusq. regni quod nu.
Aliq. alius seredi haberet et periclitaret eius pax, tunc nō dispē
sat sed declarat in hoc casu priuati bonū monach. cedere p̄i.
totiq. regni q. votū s̄i iuris diuini. / sed alijs v̄ illud nō ē bonū
priuati sed publicū, q. oia bona p̄ualia sunt iura, p̄ter ut constat
ex ar. credo cor̄e s̄i q. et exp̄. particeps ego sum. cūz timetum te
et ex illo p̄ peccauit in celis et corā te. declarat aliq. in celis .1. in
eccl̄a et iure p̄ fidelit̄.

S. Tho. 3. contra gent. c. 129. sex casus ponit quibus probat non debere fieri
mijmo intercedere cognatos. / sicut alij qui persuadent non faciendum
intercognatos qui sunt infra 4^m gradum, quod illuc usque solent
mines vivere. / ut videas filios et filios filiorum tuorum etc. et quod deus usque
usque castigat peccata socias, in 3° et 4° gradibus, quasi sicque illud
usque non durare vera cognatio. / itaque quod dicitur, cuius confunderis
cum non sumaria et ecc^a. sicut mijmo, sumpsi non tam propinqua
sibi, sed distantem, non angelos sed semetipsum ab eis apprehendit.

¶ quibus certum sit aliqui fuisse mijmo inter fratres et sorores, ut inter filios
Adm. tri' socias. facit ne inde ex^m sumeremur.

¶ quod Cayeta dicit non oio esse necesse. Serio auam, etideo sum gradum
non esse ventum a na, sicut interpres et filios. / et si uoluit est, quod eadem
ratione ubi non oio necesse est serio Parentes, na sicut Cain habuit fratres
et non auctores, ita adu nullus huius parentem, et inde probare
posse que ducere parentes. /

¶ Jus nate est duplex, sibi et non irritans, ut pluralitas uxoris, et
sibi et irritans simul, ut contrahere inter parentes et filios. / In
gravis est contrahere inter fratres sibi opinio Cayeta. / 2° autem gravis sibi con
sentias. / Sed quod uis sit contra ius nate sibi et irritans non impedit
quin aliqui postulante sic necesse. factum fieri possit licite, tunc n. ca.
dei nate hoc ius alteri superiori. / s. cognationi gravis sumari quod alij
periret nisi hoc fuisset factum. / sicut ius nate est non ferari, et non
occidere, tamen in casu necesse, possum tollere a petro et invito pariter, ut
dem Joani in extrema necesse. exhi, et ~~possum~~ ^{alij occidere illum per uisum} ~~modum~~
~~deus nate~~ ius est nate est obedire parentibus, et ius nate
est obedire deo, et aliqui illud cedit sicut ut quod si preceperet alij
contra fidem et dei precepta. / In nate est, nate est graue deceptum
et nate est non dari vacuum, illud tamen cederet sicut si daretur nate

pag. 351.
 Hilarius in math. can. 4. Nam cum lex libertate dandi re,
 pudij ex libelli aucto. te tribuisset, nunc multas fides euang.
 nō solum voluntate pacis in dicit, verum et reatum coactū in
 adult. uxoris imposuit, si alij ex diuisione rec. nubenda sit,
 nullam aliam cōm. desinendi à coniugio prescribens: q̄
 que virum prostitute uxoris societate pollueret. /

concl. constantino. quod è syno. g'alis appellat. can. 87. si q̄
 que virū relinquit, adultera, si ad alium se cōtulit (fm̄ sacratū
 Basiliūm, qui optime hoc ex propheta hieze. 3. colligitur et qui
 reliquerit legitimā uxore, et aliam duxerit, iuxta dñm semiaz
 adulter est. Et. hic ob sua verbum, legitimā, n. n. fornicariā,
 nā posse dici nō legitimā, et ita sic canonē nō de illa loqui —
 sed tacite inuere, posse mutū illā dimittere et aliaz ducere
 et q̄ nō sit adulter. / si aut̄ vis q̄ è adultera sit legiti-
 ma uxor, potius hic canonē faceret q̄ alia parte q̄ probat.
 certe uxor adultera nō est legitima, q̄ legitimū est illud qd est fm̄ leges
 aut qd fuit leges, adultera aut̄ nō fuit leges matrim. neq̄ valet
 esse vera uxor illius q̄ legitima, sicut nō valet esse verū m̄ m̄. extra,
 tum, ergo legitimū, utp̄ de m̄ m̄. clandestinis, que illegitima
 sunt, et tñ tam et vera. / et ita certē hic canonē per illud verbum
 legitimā nō excludere fornicariam, nō. n. absq̄ misteio, q̄ loque-
 bat' de dimissione viri ab uxore, nō addidit legitimū virū, sed
 q̄ loquebat' de dimissio. viri, q̄ q̄uis sit verū q̄ vir p̄ dimi-
 ttere ex m̄ m̄. chrij fornicariā et aliaz ducere, nō tñ uxor virū
 è fornicarium. ideo et addidit q̄ loquebat' de dimissio. uxoris
 à viro, dicit, iuxta dñm semiaz. Et.

Peromaticus eps in s. caput mass. sup. declarans illa verba, audistis
 qd dicitur est anteq, qui dimiserit uxorem suam ep. post aliqua, dicit
 Unde no ignorant qd grave apud deum damnationis cui me indu-
 rant, qui per effrenata libidinis voluptate, absq. formidatione
 causa, dimissis uxorbq, in alia volunt transire coniugia. Quod
 idcirco se credunt impune committere, qd humanis et seculi legibq
 id vi permiffum, resuientq in hoc se grauius delinquere, qd
 humanae leges diuinis legibq preferant, ut qd illicitu deus ee
 constituit, ideo licitum credant, qd ab hoie sit libere pmif-
 sum. Sed sicuti uxore carere ac pure uiuere dimittere fas
 non est, itaqueq adultera dimittere permiffum est, quia
 ipa se mariti consortio fecit indigna, que in corpus suum peccato
 dei templum ausa est violare.

B. Joa. Christo. Rom-26. in c. 8. gene. Audi iteru ipm Chrus
 dicente discipulis, dico n. vobis, ois qui dimiserit uxorem (ex-
 cepta stuprica) facta illa adultera. quam excellens ma, et
 si infidelis fuerit uel pagana retine, si aut in te peccauerit
 et se deum obtulerit, et magis alioq peccauerit conone, licet tibi
 illam eijcere et repellere.

Idem Rom-19. in ep. ad corinth. v. 7. sup illa verba. His aut q
 ma. mundi sui sup. no ego ep. inqt. qd quidem lege manifeste a chris
 instituta recitatus esset, uxore. s. a vno no discedere sine formi-
 datione, qd inqt, no ego. Et statim sup illa verba, na ceteris
 ego dico no dicitur si qd si uxore hnt infidelis et se confertit ep. quid
 dicit (inqt) an infidelis manebit cu vno, fornicaria vero minime?
 atq. atqui minus vitij est fornicatio qd in credulis, minus qdem
 fateor, sed deus suus maiore in modum punit ep. et miserus
 comparans meo no. infidelis et adulter, multa diu qd facserit a.
 subdit n. quare infidelis consuetudine quader? (s. Paulus). in
 fornicaria aut muliere no acufatur vir, si eam dimiserit? qm
 illic quem spes relinqt, ut pars perditu per nuptias relucere,
 hic aut nuptias iam dissolutas sunt ep. quid dicitur? et
 post aliqua, viri qdem post fornicatio? no est vir. et multa alia.

idem lib. 2. ad uxorem
Demog duor tuu pibet
(f. chry) (f. Paulg) nisi
stupri ca, continetiam
uero comedat.
Et lib. de monogamia.

Terulua. lib. 4. contra Marcione pag. 273. Dico. n. illum conditionate
nunc fecisse duor tuu pibetione, si ideo qd dimittat uxore, ut
aliam ducat. qui dimiserit, inquit, uxore et aliam duxerit, adu-
ter tam commissit, et qd a marito dimissam duxerit, eque adu-
ter ex eadem vtriqz ca dimissam, qua no licet dimitti, ut alia ducere
illucie. n. dimissam qm dimissa ducens, adu-ter est. maritus
si minimam qd no iure receptam est, maritum minimo. nuber
adu-ter est. ita si conditionate pibet dimittere uxorem,
no in totum pibet, et qd no pibet in totum pmissu. Al-
est, ubi ca cessat, ob qua pibet. et iam no contra. Moysi doc-
uuis pcepti alicubi consuatur, no dum dico confirmat. Ausi oia
negas pmissu duor tuum a Christo, quom tu nuptias dirimis,
nec coniungens mare et femina, nec alibi coniungos ad sacra-
baptismatis et euchar admittens, nisi inter se coniunguerint
aduersus fructu nuptiar, ut aduersus ipm creatore. car-
qd facit apud te maritus, si uxore eius comiserit adu-ter?
habetis ne illam? sed nec tuum aptum sincere coniungi
pstitus, mebra dei. habet itaqz et Christum aptore iustitia
duor tuu. iam hinc confirmat ab illo Moyses ex eodem tit-
lo pibens repudium, quo et Christus, si in uetera fecerit in muliere
negotio impudicu. nam et in euanf. Matthei. qui dimiserit inquit
uxore suam pter tam adu-terij, facit eam adu-terari, eque
adu-ter censet et ille qd dimissam a uiro duxerit. ceterum
pter ex ca adu-terij, nec creator disiungit, qd ipse. s. coniungit
eodem alibi Moyses constitucnte eum qd ex copulatione minimo fecerit
no posse dimittere uxore in ce tps. quod si ex uolentia coacta mi-
mo stabit, qto magis ex coeumentia uoluntate? si uis ex p-
austre uxore uicentibus tps no dimittes. habet itaqz Christum oia
uestigia ubiqz creatoris inuenit, tan in pmittendo repudium qd
in pibendo, hcd et nuptiar quoque uelis latere qd sperare, que
nec separari uel pibendo repudium, nec cu macula seui tunc
pmitendo duor tuum.

lib. 6.

Ex decreto Burchardi. c. 41. et h. c. 1. de divortijs et 31.
 q. 1. si qua mulier, et est ex cōcilio ^{libertino.} apud ^{bermenas} celebrato
 c. 3. si qua mulier mortem viri sui cum alijs cōciliata est
 et ipse vir aliquē illoꝝ defendendo occiderit, et si hoc p̄bare
 p̄t ille vir eam ream eē cōsiliij, p̄t, ut nobis v̄, ipam uxore
 dimittere, et si voluerit aliam uxore accipere, ipa aut̄ nisi
 diatūe penis subiecta, absq; spe cōiugij maneat

ex eiusdem decreto lib. 19. c. 5. §. cōtigit. contigit tibi ut uxor
 tua te concubis et hortante cum q̄ alio viro, illa aut̄ nolente, adul-
 te^m perpetraret. si fecisti 40. dies, idest, carinā, in pane
 et aqua pemitas, et septē annos, unū ex his in pane et aqua
 pemitas, et nūq; sis sine penā. si aut̄ uxor tua hoc p̄bare
 potuerit, q̄d tua culpa et tuo iussu se veniente et reluctate
 adulterata sit, si se cōtinere nō p̄t, nubat cui voluerit,
 tm̄ in dño, tu aut̄ sine uxoria spe^m p̄petuo p̄maneat, illa
 aut̄ si consentiens fuerat, eadē ieiunet que tibi p̄p̄ta sūt
 et sine spe cōiugij p̄maneat. /

32. q. 7. Ex Gregorio. Quod p̄posuisti, si mulier infirmitate correpta
 nō valuerit viro debitum reddere, q̄d eius faciat cōiugalij, bonū
 eēt si sic p̄maneret, ut abstinetis vacaret, sed q̄ hoc magnoꝝ
 est, ille q̄ nō poterit se cōtinere, nubat magis, nō tñ ei sub si,
 dij spē subtrahat, quā infirmitas p̄pedit, nō tñ de testabilij
 culpa excludit. /

ex eodem decreto Burchard. lib. 19. c. 5. §. cōcubuitis. cōcubuitis cū
 uxore sororis tuę? si fecisti neutriā heas, et si illa que uxor
 tua fuit, concubia sceleris nō fuit, si se cōtinere nō vult, nu-
 bat in dño cui velis, tu aut̄ et adultera sine spe cōiugij
 p̄maneat, et q̄d diu vivatis iux^a p̄cepta sacerdotij, pe-
 niam agite. /

ex Alexan. 3. in cap. platum Ep. q̄ titu. q̄ filij sunt legitimi. &
 vide.

Canon. 18. Ap[osto]l[us]. Si quis viduam aut cecum acceperit, aut
meretricem aut ancillam, vel aliquam de his, que publicis
tabulis mancipant, non potest esse episcopus aut presbiter aut diaconus,
ex corpore numero, qui ministerio sacro deseruiunt. Ep[iscopu]s. non
dictione, cecum. que non potest verificari, nisi de cecum
causa fornicationis. /

Aug[ustinus]. de eccl[esi]e dogmatib[us]. c. 72. et de fide et opib[us]. c. 19. / in
2. loco sic ait. quis quis in uxore in adulterio deprehensus
dimiserit, et aliam duxerit, non est equandus his, que ex
causa fornicationis adulterij dimittuntur et ducunt. et in
divinis scripturis sensus ita obscurus est, utum iste, cum
quidem adultera licet dimittere, adulter tamen habeat si al
tera duxerit, ut quatuor existimo ueniatis ibi quod falsum.

Hilarius. can. 18. in mal. tractans illud, Tunc accesserunt
cum pharisaeis Ep[iscopu]s. sed nos secuti Ap[osto]licam auctoritatem, qui
misterio grande esse confessus sit, se autem in cetero atque in eccl[esi]a
accipere, locum hanc, sancti est, in cetero relinquamus. a
morem tamen legem, ut quod tunc de hac eadem q[uestio]ne se
sulat uerborum uirtutes, ergo deo respondeat, ergo de
puli ussi sumus, diligenter aduertat. Pauli autem Ap[osto]l[us]. de
affectu uel silentij uel interdum sub alij locis tractant
expendat.

Epiph[anius]. lib. 2. contra here. here. 59. ^{contra catharos} qui uero non potuit
contentus esse, ob aliquam causam, scortatione aut adulterio aut
parricidione ob aliquam malam causam facta, cum diuina scriptura non
stat, si aut uir secundus concubat uxori, aut uxor 2. uiro,
ab eccl[esi]a et uia abdicat, sed suffert propter debilitate: non ut
uxores simul habeat, altera adhuc sup[er]stite, sed ut ab ma
patus, secundus, si ita contingat, lege copuletur, diuina scriptura
et sta dei eccl[esi]a eius miseret, max[ime] si alij talij quis sit, et
similem dei uiuat. /

Quoniam dubia satis res est, quem usum habuerit Antiqua ecc. in
nominis, in quibus aliqui conuex fornicabat. An permiserit
separatione quo ad totum et vinculum, et q. possent 2. abbi con-
trahere, uel tm quoad totum, Ideo adduca hic authorites
Iuim tan grecor q. latinor, et concilio parone et lege in-
penciale, in quibus hac de re sermo aut metio aliqua fit
Ihar aut illa parte.

Concil. libertin.
can. 8.

Item femine que nulla precedente ca reliquerit viros suos
et alteris se copulauerit, nec in fine accipiant conone.

can. 9. es. 32. q.
fidelis fem.

Item, fidelis femina, que adulterum maritum reliquerit fidem
et alterum duxerit, prohibeatur neducat. si aut duxerit, no
prius accipiat conone quam is, qui reliquit de seculo exierit,
nisi necessitas infirmitatis dare copulerit.

Concil. Arelaten. Ger.
constantini. can. 10.
l. 1. 287. co. 1.

de his aut qui conuges suas in adulterio separauerunt, et
idem sunt adde, ante, fidelis, et prohibent nubere, placuit
ut in q. tu p. consilium eis datur, ne viuunt uxoris suas, acce-
adulteris, alias accipiant.

Concil. venetici.

can. 2. to. 1. 948. co. 1.

eos quoq. qui relictis uxoris suis, sicut in euang. excepta
causa fornicationis, sine adulterij probatione alias duxerint, sta-
tuim a conone sumite accedat que per indulgentiam nam preter-
missa pecc. alios ad sententia erroris mouent.

Concil. toletana. 12.

can. 3. 2. to. 8. q. 422.

2. co. 132. q. 5. p. 1. p. 1.

Am est. decre. quomis

Preceptum dmi est, ut excepta causa fornicationis, uxor a viro dimi-
hi no debeat, et ideo quumq. citra culpa criminis supradicti uxo-
re sua quacumq. occasione dimiserit, q. q. deus iungit, ille
separe dispesuit, tandem ab ecc. communione priuatus, et a
celu dno christianor maneat alienatus, q. diu societate relicta
conugis sincerior amplectat et foueat, ita tm, ut q. iam admo-
niti a sacerdote semel bis, itaq. ut corrigent, ad totum suq
conugis redire noluerint, ipse se suis meritis, et a Palatinis dist. officio
sepabunt, et in sup. no se dignitate testimo. q. diu in culpa fuerint
amissu sunt, qui carne sua diffidij iugulo tradidi derunt.

Vide originem hom. 7. sup. mat. Vbi v. sigare et inuere verbum
dimittere, quo vlt. chig. mat. 19. sigare dimissione quo ad viciu
lum. dicit. n. si. n. vixere vno adultera vocat, si facta fuerit
altero vno, sine dubio qui dimittit, dat ei occasione et inuere
exprobrat. facit eam mecham.

Theodoritus de curacione generis affectionum. lib. 9. de legibus circa fine
sic ait. ac ~~q~~ philosophus quidem impune ac licenter alie
uxoris admisceri instituit, at sumans nam opifex, qui eam
effingit, vnumq; ab initio virum muliereq; vna plasmas
has desolui nuptias ueluit. Vnam uero copulam huius desolui
de occasione proferit, qua penitus nuptialis distrahetur conu
tio, inqt. n. ois q; dimittit uxorem suam excepta ca fornicatio
facit eam mecham, et q; dimissam duxerit adulteras. q; qu
sane verbis cetera uxoris vitia equo aio ferri iubet, seu loqu
sit illa seu temulenta seu conuictiosa, sin uero nuptiarum lege
transiliat, in aliumq; virum propter interdicit, tunc dem q;
copulam solui iubet. q; h. c. ille. quid clarius?

nec obijciat q; nosu
h. c. epta Basilij dicit.
n. a. 6. synodo can.
37. et in can. 1. d. 1. q. 1.
Zonaras.

Basilijus in epta ad amphilochem. c. 9. sic habet. Dno aut dicit
qm semper conuenit ex equo viris et mulieribus conuenit, qd non licet
minimo discedere propter fornicationem. consuetudo aut non
habet, sed in mulieribus quidem multum accurate et diligenter
inuenimus, cum scriptis quidem dicit, qd qui adheret meretrici
fit vni corpus. Hieremias aut q; si fuerit mulier cu alio viro, non
reuertet ad virum suum, sed polluta polluet, et uerba q; u
adultera sceleris est et impius. consuetudo uero e adu
rantes uros et informatio. Quersantes iubet a mulieribus
nisi. quare que cum viro dimissa cohabitata, neq; an possit
adultera appellari, cui me. n. hic attingit muliere que dimissa
quam ob eam a coniugio desepit? si. n. palpata et uerbera
ferens, pati saluus erat q; a coniuge separari: sine iudicio
cunij no ferens, nec ipa est iusta excusatio, si n. aut q; ip

viuat in fornicatione, non tamen hanc obfurationem in ecclesiastica constitutione, sed ei infidelis viri iussa est mulier non separe, sed remanere propter incertitudinem euentus. quid. n. scis mulier an virum separet? quare que relinquitur est adultera, si ad alium virum accipit, qui autem relinquitur est dignus uenia, et que ei cohabitatur, non ideo condemnatur. sed si vir qui ab uxore discessit, accipit ad aliam, est et ipse adulter, quia facit eam adulteram, et que ei cohabitatur, eo quod alium uirum ad se trahit. I. vide. in. can. 21. ubi in log de dimissis quoad habitandis.

hoc intelligit quod vir discedit propter aliam uxor. I. propter fornicationem.

in mo. grecis soluitur in conclusione concilij florent. in. 3. to. concilij. fo. 479.

fuit scilicet. hęc consuetudo, dimittendi uxores propter fornicationem, et modo (ut audio) apud illos viget, unde credo quod oēs doctores greci aut maior pars eorum huius sententia sunt.

Item Basil. ca. 21. sic ait. si uir cum muliere cohabitatur postquam minimo non delictatur in fornicatione in alicui, eum fornicatorem iudicatur, et eum penis amplius grauari, canone tamen non tenetur quod eum adulterij criminis subijciat si in soluta a minimo peccatum commissum sit, nam adultera quidem, inquit, polluta polluetur, et ad uirum suum non reuertetur, ergo adultera detinetur et multo est et impius. qui autem fornicatur et non excludetur a cohabitatione cum uxore, que admodum mulier maritum suum a fornicatione reuerentem excipiet. vir autem eam, que polluta est, a suis edibus amandabit. ac eorum quidem ratio minime est facilis. consuetudo autem sic inualuit. I. in log de dimissis quoad habitandis.

B. Amb. 1. cor. 7. fratres autem qui minimo uincti sunt, precipio non ego sed dominus. Postquam inuptis et uidiuis locutus est, hoc allegat quod minimo uincti sunt secundum. I. uxorem a viro non discedere quod discesserit, manere in inupta. hoc scriptum consilium est ut si discesserit propter malam conversationem uiri, tam in inupta maneat (aut viro suo reconciliari) quod si continere se inquit, non potest, quod pugnare non uult contrarietate, viro reconciliari. non enim permittit mulieri ut nubat, si uirum suum a fornicationis dimiserit, aut apostasie, aut si illicite impellente casu uia uisum querat uxoris, quod inferior non ois hac lege utitur, qua

postea, si tu apostatet vir, aut usum querat uxoris in uentrem
nec alij se nubere mulier, nec reuerti ad illum. (Ceterum uxorem
dimittere) sub auditu aut excepta fornicationis causa, et ideo
subicitur dicens, sicut de muliere, q si discesserit manere sic, q
uero licet ducere uxorem, si dimiserit uxorem peccate, qz non in
lege constituitur sicut mulier, caput. n. mulieris uir est. Et
certe nullus color est q hzc adiecta sunt aut misa ad heretice
et minus q hic loquat B. Amb. de legibz imperatoris et smicis, q
hoc concedebat uirg, no feminis. ut aperire ex eius uerbis B. I.

Lactandus firmans de uero dei cultu hb. 6. c. 23. inqt. sed tu ne quis
diuina precepta circumscribere se putet posse, addant illa ut ois calu-
ma et occasio fraudis remoueatur: adulterum ee qui a marito dimissa
duxerit, et eum qui, preter crimine adulterij, uxorem dimiserit, ut al-
tera ducat. Et.

Idem. in epistola diuinarum instituta. c. 8. sed sicut femina castitatis
uinculis obligata est, et ne aliam occupet, ita uir eadem lege
teneat, quo deus, et uero uicem unius corporis copage solidatur. Por-
ro precipi no dimitti uxorem, nisi crimine adulterij deuita, et nuptij
conjugalis federis uinculum nisi ruptum, resoluatur. I.

Idem luc. 16. lex misere
misere facta est, qd
hinc manifestum na de
solutio nuptij uir ducit
ritu cordis uideat se
ut uir odis habuerit
uxorem, pte se aut dimittit
de eam, ne dicitur qd fiat
Ep. tps. n. huius modi leges
latronis tunc erat,
nunc aut alia pfectio re
docti. opus est, idcirco
Et dico, ois q dimittit uxo-
re excepta ca fornic. et
ducit aliam, adultera comi-
tatur. Ep. ecce cu desolatus
mis monij lex dimittit
precepta ppter adu-
iudeor, ego ad pfectura
exercent auditorij re-
pudiu absqz rationabili ca-
prohibeo, no illi cotraua doctis, sed magis uoluntate eius pferens. I

Specoph. math. 5. exponens illa uerba q dicitur dimiserit excep. ca. fornic. Ep.
Idem. Non solum Mosayca, sed corrigi ex terrens uirum, ut ne absqz
causa uideo habeat uxorem, na si iusta de ca dimiserit eam, nempe for-
nicante, nulli co damnationi est obnoxius, q si absqz fornicatione
ca condemnatus est, cogit eam mechari, sed et q accepit eam mech-
est, nisi. n. ille accepisset redijisset utiqz illa, et subdita fuisset
uixio. Et.

Idem Mat. 10. Vide q mabilia illoz quom tenet dnm no relin-
tes illum ne credant ei turbe, sed semp accedunt, et sperant sequi
trionibz illu facturos pplexu auo et cofitatos, rogabant n. q que-
qz precipina habebat an liceat hoi uxorem dimittere. na si diceret
liceret absolueret, obiciissent ei q dimisset, extra cam fornicationis no licet
absolueret, si aut diceret q liceret, taxaret illu ut aduersum dnm
Idem dicit mat. 19. et addit, ego aut dico uobis, inqt. (f. chiq) q
est uxore q fornicata est eijcere. sigs aut eiecit aliqua q no est
fornicata, adu auctor fer illi adulterij. I

In parte negativa q
no soluit mrimo
et in causa form.

Et concilium Milevitan. c. 17. cuius hec sunt verba. Placuit
ut sicut in euang. et Apstolam disciplina, neq. dimissus ab uxore
neq. dimissa a marito, alteri coniungant, sed ita maneant, aut
sibi met recôciliant. c. 32. q. 7. c. placuit

Item concilium florent. infra tractans de bonis sacra^{ti} mrimo, sic ad,
Tertium (scilicet bonu) indissolubilitate matrimonij, ppter hoc q. sigat in
dissolubilem conditione Chri et ecc. Quareis aut ex causa for-
micationis liceat tui separatione facere, no tñ aliud mrimo co-
trahere fas est, cum mrimoij vinculum legitime contracti ppetuu
sit.

Item concilium lateranen. sub Alexan. 3. 2. to. fo. 323. Inapen-
dice. c. 25. sic ait, q. no licet uxore dimittere sine manifes-
ta ca. fornicationis, et tunc ipa vivente tenet continere. /

Item concil. colomen. provinciale qd celebratum est anno 1536. sepe
dicit q. no licet aliam ducere et ppter uxoris fornicat. neq. q. dicit
hoc permittit, vivente fornicaria. / vide illum

Item ex decreto Durand. lib. 19. c. 5. d. de fornicatis. Si dimissi
uxore tua et aliam duxisti accipe p uore uxore, et carina una in pa-
ne eragula cu septē septēq. annis peniteas, q. scup. est qd deus
coniungit homo no separet. nulli licet uxore sua dimittere, nisi
causa fornicationis, id est, si ipa adulte. cu alia ppetrauerit,
tunc licet illa dimittere ppter fornicat. sed illa vivente aliam no
ducere Ep. estatim, eadem lex erit marito adversus uxore si
ipe adulte. ppetrauerit, et si ipa voluerit ppter fornicatio. p
maritum dimittere, eadem rone, qua supra de uxore adulteris
ppetraute dictum est. /

Gratianus. 32. q. 7. c. qd pposuisti. dicit q. nulla aucto. ppermittit,
ut uxore vivente, alia sup. inducat. et in casu fornicationis. /

Item Innocen. 1. mepla. 3. ad exuperium Tolofanu epm. c. 6. de his
et regisuis delectio tua qui interueniente repudis, alij se mrimo copu-
larunt, quos in utraq. parte adulteros esse manifestum est. qui vero

vel uxore vivente (quasi dissociatum videat) esse conjugium, ad aliam
opulam festinavit, neque pro adulteri non videtur in finem, ut et huius
sane, quibus tales convincti sunt, et ipse adulterum committere videantur
In illud quod legitur in euang. qui dimiserit uxorem suam, et duxerit aliam
neget, similiter et qui dimisit uxorem suam, et duxerit aliam, et ideo talis
a coniugio fidelium abstinendus. Et. sed dicitur posse haec omnia intelligi extra
coniugium fornicationis, quam praesertim scriptura sua verba quae allegantur
colligunt eadem in exempla. Et. et idem dicitur de quod. canone apostolorum
qui prohas semper adiucitur, qui in hoc.

Si quis laicus uxorem suam proterit, alteram vel ab eo dimisam duxerit
coniugio privetur.

Innocenti. 3. c. per tuas suas. titu. qui filij sunt legitimi.
Clemens Alexan. lib. 2. Stromata. In fine libri 3. facit professionem
pag. 95. vide eam.

Canon. 27. Concilii synodi generalis, hoc illud supra fo. 209.